

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2Tos/102/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4324011128
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Kubáňová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2025:4324011128.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a členov senátu JUDr. Ľubice Libantovej, PhD. a JUDr. Lenky Formel Kováčovej, PhD., v trestnej veci odsúdeného A. B., pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 1, odsek 3 písmeno a/ Trestného zákona a iné, o sťažnosti odsúdeného A. B. proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 25.03.2025 sp. zn. 4Nt/113/2024, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 29.10.2025, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice (ďalej len súd I. stupňa) podľa § 9 ods. 2, ods. 4 písm. a/ zák. č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody zamietol návrh odsúdeného A. B. (ďalej len odsúdený) na zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody z ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia vo výmere 20 mesiacov, uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/88/2020 zo dňa 30.03.2021, právoplatným dňa 15.09.2022.

V odôvodnení napadnutého uznesenia súd I. stupňa uviedol, že odsúdený podal návrh na preradenie na ďalší výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Uviedol, že po vykonanom dokazovaní na verejnom zasadnutí dospel k záveru, že zákonné materiálne podmienky pre preradenie odsúdeného z ústavu so stredným stupňom stráženia do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, neboli splnené. Mal za to, že odsúdený splnil síce základnú formálnu podmienku, keď podal návrh na zmenu spôsobu výkonu trestu po vykonaní tretiny úhrnného trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/88/2020 zo dňa 30.03.2021, právoplatným dňa 15.09.2022 vo výmere 20 mesiacov a bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko vo výkone trestu je od 15.02.2024 s predpokladaným koncom trestu dňa 27.06.2025, pričom sa mu započítala doba od 27.10.2023 do 15.02.2024, teda už 17.05.2024 boli splnené podmienky na to, aby odsúdený takýto návrh podal. Konštatoval, že na to, aby bolo možné vyhovieť žiadosti odsúdeného, je najskôr potrebné dôsledne zhodnotiť jeho pobyt vo výkone trestu a uviedol, že i keď odsúdený nebol počas výkonu trestu disciplinárne potrestaný, avšak svojim správaním si doposiaľ vytvoril podmienky k udeleniu iba jednej disciplinárnej odmeny, pričom argumentáciu odsúdeného o neobjektívite hodnotenia jeho správania riaditeľom ústavu nie je možné prijať ako odôvodnenie absencie vlastnej aktivity, ktorá by viedla k udeleniu disciplinárnej odmeny. Odsúdený svojim správaním sa počas výkonu trestu dostatočne nepreukázal svojou osobnou aktivitou negatívny postoj k páchanej trestnej činnosti, ani snahu o svoje polepšenie sa v budúcnosti. Poukázal najmä na závery hodnotenia odsúdeného riaditeľom ústavu, podľa ktorého si nevytvoril podmienky k preradeniu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, taktiež poukázal na odpis registra trestov odsúdeného, z ktorého vyplýva, že sa 19-krát dostal do rozporu so zákonom, čo nepoukazuje na jeho kritický postoj k páchaniu trestnej činnosti, prvýkrát bol uznaný vinným a odsúdený v roku 1993 už ako 16-ročný, pričom následne bol s takmer pravidelnou periodicitou

uznávaný vinným pre úmyselné trestné činy a boli mu takmer výlučne ukladané nepodmienečné tresty odňatia slobody, ktoré ho však neodradili od opätovného páchania totožnej trestnej činnosti a ani predchádzajúca niekoľkonásobná izolácia odsúdeného od spoločnosti, spočívajúca vo výkone trestu v ústave so stredným stupňom stráženia, nemala doposiaľ na odsúdeného dostatočný preventívny a výchovný účinok. Dospel preto k záveru, že výchovný vplyv nepodmienečného trestu odňatia slobody v ústave so stredným stupňom stráženia nie je namieste meniť a na odsúdeného je naďalej potrebné pôsobiť výchovnými prostriedkami počas výkonu trestu odňatia slobody v ústave so stredným stupňom stráženia.

Odsúdený ihneď po vyhlásení uznesenia podal proti nemu sťažnosť. V písomných dôvodoch sťažnosti, prostredníctvom svojej obhajkyne uviedol, že skutkový a právny názor súdu I. stupňa nie je správny a pre právne posúdenie jeho návrhu súd I. stupňa neaplikoval aj ustanovenie o vonkajšej diferenciacii výkonu trestu odňatia slobody § 48 ods. 4 veta prvá Tr. zák. Poukázal na terajšie odsúdenie, ako na odsúdenie pre menej závažný trestný čin a uviedol, že vždy sa dopúšťal krádeží a skutky boli kvalifikované vždy ako prečiny a v minulosti sa dopúšťal len majetkovej trestnej činnosti, nebol trestaný za zločin, boli mu ukladané tresty odňatia slobody s podmieneným odkladom, v jednom prípade mu bol podmienený trest premenený s nariadením výkonu trestu a v jednom prípade bol odsúdený rakúskym súdom. Uviedol, že podmienky na zaradenie do ústavu s minimálnym stupňom stráženia tu boli dané už v čase odsúdenia v spojitosti s § 9 ods. 2 zák. č. 475/2005 Z. z. vzhľadom na jeho správanie vo výkone trestu so stredným stupňom stráženia a aktivity počas pobytu, naplnil tým materiálne podmienky preradenia. Súd I. stupňa odôvodnenie rozhodnutia dostatočným spôsobom nevysvetlil jeho právny záver, že svojím správaním vo výkone trestu dostatočne nepreukázal svojou osobnou aktivitou negatívny postoj k páchanej trestnej činnosti ani snahou o polepšenie v budúcnosti je založený na domnienke, je v rozpore s hodnotením riaditeľa ústavu. Poukázal na to, že negatívne stanovisko ústavu nie je v súlade s celkovým hodnotením jeho správania počas výkonu trestu a rovnako napadnuté uznesenie nie je jednoznačné, zrozumiteľne zdôvodnené, je založené na domnienkach a tvrdenie, že pri plnení programu zaobchádzania nie je jeho aktivita v každej oblasti na požadovanej úrovni, nie je preskúmateľné. Mal za to, že typ ústavu a stupeň jeho stráženia, v ktorom je zaradený, v súčasnosti nezodpovedá miere jeho prevýchovy a resocializácie, v ústave so stredným stupňom stráženia prejavil snahu po náprave a vytvoril dostatočné podmienky pre jeho preradenie do ústavu s nižším stupňom stráženia.

Navrhol, aby odvolací súd podľa § 194 ods. 1 písm. a/ Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie súdu I. stupňa a rozhodol vo veci sám tak, že mu zmení spôsob výkonu trestu odňatia slobody z ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Krajský súd v Nitre, ako nadriadený súd, na základe riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou podľa § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Podľa § 9 ods. 2 zák. č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon o výkone trestu) ak odsúdený zaradený do ústavu s vyšším stupňom stráženia plní program zaobchádzania, môže mu súd zmeniť spôsob výkonu trestu preradením do ústavu s nižším stupňom stráženia; to neplatí pre odsúdeného na doživotný trest.

Podľa § 9 ods. 4 písm. a/ zákona o výkone trestu, o zmene spôsobu výkonu trestu preradením do iného stupňa stráženia rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu alebo odsúdeného alebo aj bez takéhoto návrhu. Odsúdený môže podať návrh o zmenu spôsobu výkonu trestu preradením len do ústavu s nižším stupňom stráženia po vykonaní tretiny trestu, ak bol zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 9 ods. 5 zákona o výkone trestu odsúdený môže podať návrh podľa odseku 4 najskôr po uplynutí šiestich mesiacov od začiatku výkonu trestu; ak bol odsúdenému uložený trest kratší ako šesť mesiacov, po plynutí troch mesiacov.

Podľa § 15 ods. 3 zákona o výkone trestu program zaobchádzania je súhrn aktivít zameraných na rozvoj osobnosti odsúdeného, jeho primerané správanie a hodnotovú orientáciu v súlade s právami a povinnosťami ustanovenými v tomto zákone a v iných všeobecne záväzných právnych predpisoch.

Po preskúmaní spisového materiálu nadriadený súd dospel k záveru, že súd I. stupňa po vykonaní dokazovania na verejnom zasadnutí formou videokonferencie a po vylúčení odsúdeného rozhodol

zákonne a správne, keď návrh odsúdeného o zmenu spôsobu výkonu trestu odňatia slobody preradením z ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia zamietol ako nedôvodný.

Nadriadený súd zdôrazňuje, že spôsob výkonu trestu z pohľadu prísnosti jeho režimu primárne stanovuje Trestný zákon v ustanovení § 48. Pri posudzovaní možnosti zmeny spôsobu výkonu trestu, resp. preradenia odsúdeného do ústavu s menej prísnyim stupňom stráženia, musí súd skúmať jednak splnenie formálnej podmienky zakotvenej v § 9 ods. 4 zák. č. 475/2005 Z. z., v tomto prípade, či odsúdený v zmysle ustanovenia podľa písm. a/ vykonal jednu tretinu trestu, keďže bol zaradený na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia a následne splnenie materiálnej podmienky, ktorá vyplýva z ustanovenia § 9 ods. 2 zák. č. 475/2005 Z. z., či odsúdený plní program zaobchádzania.

Z vyššie citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že pre vyhovieie návrhu odsúdeného o preradenie do ústavu s nižším stupňom stráženia, musia byť súčasne splnené všetky formálne i materiálne podmienky.

Odsúdený formálnu podmienku splnil dňa 17.05.2024 a čo sa týka splnenia materiálnej podmienky, tu súd I. stupňa svoje rozhodnutie správne oprel o závery hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Želiezovce, z ktorého vyplýva, že jeho aktivita pri plnení programu zaobchádzania nie je v každej oblasti na požadovanej úrovni, do štandardizovaného resocializačného a výchovno-vzdelávacieho programu v hodnotenom období nebol zaradený, pracovne zaradený je, doposiaľ si podmienky k udeleniu disciplinárnej odmeny vytvoril len v jednom prípade, disciplinárne potrestaný nebol, avšak preradenie odsúdeného neodporúča. Možno preto konštatovať, že aj vzhľadom na doterajšie odsúdenia nielen na území Slovenskej republiky, ale aj jedno odsúdenie v Rakúskej republike (19 záznamov, z toho 9-krát bol odsúdenému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, 1-krát mu bol nariadený pôvodne uložený podmienenečný trest odňatia slobody a až 7-krát bolo upustené od uloženia trestu vzhľadom na iné odsúdenie), odsúdený doposiaľ nepreukázal svojou osobnou aktivitou negatívny postoj k páchaniu trestnej činnosti.

Čo sa týka námietok odsúdeného uvádzaných v odôvodnení sťažnosti, tieto nadriadený súd vyhodnotil iba ako obranu odsúdeného, že nebol odsúdený za zločin, bol odsúdený iba za prečiny, dopúšťal sa len majetkovej trestnej činnosti a boli mu ukladané tresty odňatia slobody s podmienenečným odkladom, ktorá bola zároveň jednoznačne vyvrátená 19 záznamami v odpise registra trestov.

Zároveň nadriadený súd opätovne poukazuje na hodnotenie riaditeľa ústavu, z ktorého jednoznačne doposiaľ nevyplýva splnenie podmienok odsúdeným na preradenie do ústavu s minimálnym stupňom stráženia a je potrebné, aby odsúdený ešte prejavil dostatočnú snahu po náprave, keďže uvedený typ ústavu a stupeň jeho stráženia zodpovedá v súčasnosti miere prevýchovy odsúdeného a možnosti jeho resocializácie.

Všetky uvedené skutočnosti ani nadriadenému súdu nedávajú podklad pre záver, že by odsúdený, v čase rozhodovania súdu I. stupňa (keďže odsúdený bol prepustený na slobodu z ÚVTOS a ÚVV Leopoldov dňa 15.04.2025) plnil program zaobchádzania tak, aby bolo možné v danom štádiu výkonu trestu dosiahnuť účel trestu aj v ústave s menej prísnyim stupňom stráženia.

Nadriadený súd považoval preto rozhodnutie súdu I. stupňa, v čase jeho rozhodnutia za zákonné a jeho odôvodnenie za presvedčivé a dostatočné, v súlade s kritériami uvedenými v § 176 ods. 2 Tr. por., pretože z neho možno zistiť, ktoré skutočnosti považoval za dokázané, o ktoré sa skutkové zistenia opierajú, úvahy, ktorými sa konajúci súd spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako aj právne úvahy, na ktorých základe podľa príslušných ustanovení zákona posudzoval dokázané skutočnosti, a preto naň v podrobnostiach v plnom rozsahu odkazuje.

Keďže neboli zistené žiadne dôvody na zmenu napadnutého uznesenia, ktoré by boli v prospech odsúdeného, bola jeho sťažnosť ako nedôvodná, zamietnutá.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.